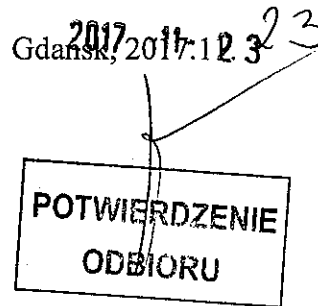

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Sygn. akt: ŻN.8361.619.2017.ML.JK

Pan Marek Polasik
Restauracja „Tam gdzie zawsze”
Marek Polasik
ul. Chmielna 72 lok. 1
80 – 821 Gdańsk

DECYZJA Nr ŻN.D.125.2017.ML

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, 1948, 1961, 2007, z 2017 r. poz. 624), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

działając w osobie: Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych – legitymacja nr 000004, upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza przedsiębiorcy Panu Markowi Polasikowi prowadzącemu działalność pod nazwą Restauracja „Tam gdzie zawsze”, Marek Polasik, ul. Chmielna 72 lok. 1, 80 – 821 Gdańsk, karę pieniężną w wysokości 500,00 (słownie: pięćset 00/100) złotych, w związku z wprowadzeniem do obrotu nieopakowanych środków spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej tj. w § 19 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz. 29) z

Anna Klecha 23.11.2017

uwagi na niedopełnienie obowiązku podania w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu:

1. a) wykazu składników 9 rodzajów napojów oferowanych do sprzedaży, tj.: 5 rodzajów naparów kawy (flat white, cappuccino, latte macchiato, mrożone latte, latte z syropem i bitą śmietaną) i 4 rodzajów napojów innych (shake czekoladowy, waniliowy, oreo, mrożona czekolada),
b) części składników 55 wyrobów kulinarnych oferowanych do sprzedaży, w jadłospisach podano niepełny wykaz składników tych wyrobów, tj.: 4 rodzajów śniadań (naleśniki szpinakowe/ kurczak/ warzywa/ sos gorgonzola/ sałatka z pomidorkami/ pestki dyni/ vinegret; musli/ pudding chia kokosowy/ rabarbar/ owoce; trzy pasty/ primerba, jajeczna/ twaróg/ sałaty/ pomidorki/ cebula/ vinegrette; panini/ szynka/ mozzarella/ ogórek), 5 rodzajów przystawek i sałatek (bruschetta/ pomidor/ oliwa/ czosnek/ bazylia/ mozzarella; grzanki, pasta primerba/ mozzarella/ szynka/ prosciutto crudo; mule/ czosnek/ suszone pomidory/ pietruszka/ śmietana/ wino/ pieczywo; sałatka z kurczakiem/ sałaty/ pomidorki/ mozzarella/ kurczak/ cukinia/ pieczarki/ papryka/ vinegret/ bazylia/ pieczywo; sałatka z polędwicy/ pomidorki/ ogórek/ papryka/ cebula/ polędwica/ mandarynka/ sałaty/ sos miodowo-musztardowy/ pieczywo), 2 rodzajów zup (krem z pomidorów/ mozzarella/ pangrettato/ bazylia/ oliwa bazyliowa; krem z ogórka/ pestki dyni/ ricotta koperkowa/ grzanki ziołowe), 9 rodzajów past i risotto (spaghetti bolognese/ wołowina/ mozzarella/ sos pomidorowy; spaghetti carbonara/ boczek pancetta/ cebula/ jajko/ pietruszka/ parmezan; penne neapolitańskie/ warzywa julien/ pomidory/ brązowy cukier/ mozzarella; tagiatelle szpinakowe/ kurczak/ brokuł/ cukinia/ gorgonzola/ szpinak/ mozzarella; penne the chef/ czosnek/ papryczki peperoncino/ suszone pomidory/ kurczak/ cukinia/ pieczarki/ parmezan; risotto z kurczakiem/ brokuł/ cukinia/ cebula/ szpinak/ parmezan/ papryczki peperoncino; fagottini z łososiem/ szpinak/ ricotta/ czosnek/ wino/ parmezan; ravioli/ pieczarka/ polędwica wołowa/ jalapeno/ pomidorki/ pesto/ parmezan/ mozzarella; risotto z owocami morza/ mule 3 szt./ krewetki 3 szt./ małże nowozelandzkie 2 szt./ warzywa julien/ szczypiorek/ szafran/ parmezan), 5 rodzajów dań obiadowych (naleśnik szpinakowy/ kurczak/ warzywa julienne/ mozzarella/ szpinak/ pomidorki/ ricotta koperkowa; kurczak zapiekany w sosie neapolitańskim/ mozzarella/ młode ziemniaki/ świeże warzywa na sałatach/ vinegrette; burger wołowy/ mozzarella/ sałaty/ ogórek/ cebula/ pomidor/ w sosie bbq lub bazyliowym/ frytki; łosoś grillowany/ pesto pomidorowe/ risotto/ szpinak/ papardele z cukinii; stek z polędwicy/ młode ziemniaki/ masło ziołowe/ świeże warzywa na sałatach/ sos miodowo-musztardowy), 14 rodzajów pizzy (margaritta, hawajska, capriciosa, salami, neapolitańska, bazylia, jalapeno, carbonara, pollo, bolognese, formaggi, parma, brocoli, frutti di mare), 6 rodzajów sosów (neapolitański, czosnkowy, bazyliowy, ketchup, bbq, sriracha), 4 rodzajów dań dla dzieci (rosółek drobiowy/ makaron/ marchewka; naleśnik/ czekolada/ owoce/ bita śmietana; mini spaghetti/ bolognese/ ser mozzarella; penne/ brokuł/ kurczak/ śmietanka/ ser mozzarella), 6 rodzajów deserów (kokosowy pudding chia/ puree rabarbar/ mango; crumble/

rabarbar/ truskawki/ bita śmietana; lody czekoladowe/ owoce/ bita śmietana; dakłas/ krem mascarpone/ daktyle/ truskawki; maxi king/ orzech laskowy/ karmel/ krem vaniliowy/ polewa czekoladowa; sernik mango/ płatki migdałów/ konfitura różana/ borówki/ musli),

2. podkreślenia za pomocą pisma wyraźnie odróżniającego je od reszty wykazu składników 18 nazw substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji występujących w oferowanych do sprzedaży wyrobach kulinarnych: mozzarella, gorgonzola, twaróg, ser, śmietana, ricotta, jajko, parmezan, mule, krewetki, małże, łosoś, śmietanka, orzech laskowy, płatki migdałów, bita śmietana, mascarpone, śmietanka wbrew wymogom art. 21 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 200/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011 r. str. 18 ze zm.).

Powyższe stwierdzono w toku kontroli przeprowadzonej w Restauracji „Tam gdzie zawsze”, ul. Chmielna 72 lok. 1 w Gdańsku prowadzonej przez Pana Marka Polasika.

UZASADNIENIE

W dniach 21-28.09.2017 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.619.2017.ML z dnia 18.09.2017 r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1,2,3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1 z późn. zm), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 1604 ze zm.) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063 ze zm.) - przeprowadzili kontrolę w Restauracji „Tam gdzie zawsze”, Marek Polasik, ul. Chmielna 72 lok. 1, 80 – 821 Gdańsk.

W toku kontroli sprawdzono m. in. prawidłowość oznakowania środków spożywczych oferowanych w zakładzie żywienia zbiorowego bez opakowań, w oparciu o przepisy

rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23.12.2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych.

W wyniku powyższego stwierdzono, że w kontrolowanej placówce nie dopełniono obowiązku podania w cenniku lub w innym miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu:

1. a) wykazu składników 9 rodzajów napojów oferowanych do sprzedaży, wymienionych powyżej,
- b) części składników 55 wyrobów kulinarnych oferowanych do sprzedaży, w jadłospisach podano niepełny wykaz składników tych wyrobów wymienionych powyżej,

2. podkreślenia za pomocą pisma wyraźnie odróżniającego je od reszty wykazu składników 18 nazw substancji lub produktów – wymienionych powyżej - powodujących alergię lub reakcje nietolerancji występujących w oferowanych do sprzedaży wyrobach kulinarnych,

co naruszało § 19 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych oraz art. 21 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r.

W cenniku dla kupujących znajdowała się informacja o treści „wgląd do karty alergenów u obsługi.” Ustalono, że w dniu kontroli tj 21.09.2017r w kontrolowanej restauracji ww. informacje nie były dostępne dla konsumentów.

O powyższych nieprawidłowościach Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku poinformował stronę w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 17.10.2017 r. Strona postępowania do dnia wszczęcia postępowania administracyjnego nie udzieliła odpowiedzi.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno – spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej o czym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił stronę pismem z dnia 23.10.2017r. . Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 23.10.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w 2016 r. Odpowiedź wpłynęła do organu w dniu 27.10.2017r. Zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) organ orzekający zaliczył stronę do mikroprzedsiębiorców.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalił i stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011 r. str. 18 ze zm.). Art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia stanowi, że podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

Prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością - art. 8 ust.1 cytowanego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 178/2002 z dnia 28.01.2002 r

Wyroby - potrawy i napoje sprzedawane w restauracjach są środkami spożywczymi w rozumieniu art. 2 rozporządzenia 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 ze zm.), zgodnie z którym środek spożywczy (żywność) to każda substancja lub produkt przetworzona, częściowo przetworzona lub

nieprzetworzona, przeznaczona do spożycia przez ludzi lub, których spożycia przez ludzi można się spodziewać.

Forma sprzedaży polegająca na sprzedaży potraw i napojów pochodzących z własnej produkcji w restauracjach jest wprowadzeniem na rynek (do obrotu) w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia 178/2002, zgodnie z którym obrót oznacza posiadanie żywności w celu sprzedaży z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 cyt. ustawy o jakości handlowej art. rolno – spożywczych oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta – art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych.

Wymagania jakości handlowej dotyczące informacji na temat żywności oferowanej w zakładach żywienia zbiorowego zostały określone w art. 44 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011. Przepis ten stanowi w ust. 1:

„W przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży,

- przekazanie danych szczegółowych w postaci informacji o substancjach lub produktach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, wymienionych w załączniku II jest obowiązkowe,
- przekazanie innych danych szczegółowych (określonych w art. 9 i 10) nie jest obowiązkowe, chyba że państwo członkowskie przyjmie przepisy krajowe zawierające wymóg przekazania części lub wszystkich tych danych szczegółowych, lub ich elementów”.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 b) wyżej cytowanego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 stanowi: *„nazwa substancji lub produktu wymienionego w załączniku II jest podkreślona za pomocą pisma wyraźnie odróżniającego ją od reszty wykazu składników, np. za pomocą czcionki, stylu lub koloru tła”.*

Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania tych danych szczegółowych lub ich elementów, oraz – w stosownych przypadkach – form ich wyrażania i prezentacji - art. 44 ust. 4.

Takim przepisem krajowym niewątpliwie jest cytowane powyżej rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków, które w § 19 ust. 1 określa, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in. wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia (pkt 3).

Przepis § 19 ust. 2 cytowanego rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży (podkreślenie organu) na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Ponadto ustawodawca jednoznacznie wskazuje, iż informacje, o których mowa powyżej powinny znajdować się w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, niezależnie od ewentualnych dodatkowych wskazówek kierowanych do konsumentów przez personel. Stosowana forma udostępniania informacji poprzez personel nie odpowiada celowi przepisu prawa cytowanego wyżej, jakim jest zapewnienie konsumentom informacji o dostępności składu produktów.

Kwestia bezpośredniej dostępności została wyjaśniona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie m. in. w wyrokach z dnia 27 stycznia 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1563/15, 17 listopada 2010 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1652/10 i 7 stycznia 2013 r. sygn. akt VI SA Wa 1914/12. Sąd wskazał w nich, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez domagania się ich lub konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie od sprzedawcy. Konieczność podjęcia takich działań powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami. Z tego względu, nie czyni zadość wymaganiom określonym w ww. przepisie udostępnianie informacji na temat żywności tylko i wyłącznie na życzenie konsumenta.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych cyt. wyżej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3: „*Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno - spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości*

korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno - spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. przepisu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie.

Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VISA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Nie ma przy tym znaczenia czy nieodpowiadające jakości handlowej produkty zostały wprowadzone do obrotu w wyniku celowego działania strony postępowania, czy też nie, gdyż to wyłącznie na stronie postępowania spoczywał obowiązek prawidłowego oznakowania oferowanych przez nią środków spożywczych - potraw.

Należy też zaznaczyć, że wymierzana na podstawie tego przepisu kara jest środkiem sankcjonującym naruszenie prawa żywnościowego, a celem regulacji jest ogólnie pojęta ochrona interesów konsumentów.

W przypadku wprowadzenia do obrotu w zakładzie żywienia zbiorowego środków spożywczych bez opakowania – w przeciwieństwie do żywności w opakowaniach – oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi praktycznie jedyne źródło informacji dla nabywcy o rodzaju i właściwościach potraw.

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego - zgodnie z art. 17 ust. 2 cyt. rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady - powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił zgodnie z art. 40a ust. 5 cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność, wartość kontrolowanych artykułów spożywczych oraz wielkość przychodu i obrotów.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010r, sygn. VI SA/ Wa 769/10).

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził i uznał, że nie podanie w miejscu sprzedaży dotyczącej danego środka spożywczego – w karcie menu lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, wykazu składników, to poważne uchybienia z punktu widzenia konsumenta, który wskutek zakupu ww. towarów mógł zostać narażony na nieświadome dokonanie niewłaściwego wyboru. Wykaz składników jest pierwszym i często najważniejszymi elementami oznakowania, mającymi wpływ na wybór środka spożywczego przez konsumenta.

Organ stwierdził, że na stronie jako profesjonalnym przedsiębiorcy, ciąży obowiązek dołożenia wszelkich starań, aby przekazać konsumentom wszystkie informacje wymagane przepisami prawa. Zapobieżenie opisanym uchybieniom leżało w mocy strony w związku z czym ponosi on pełną odpowiedzialność za stwierdzone nieprawidłowości.

W ocenie Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny wymierzenie kary jest uzasadnione.

Jako okoliczność łagodzącą należy przyjąć dotychczasową działalność strony postępowania na rynku żywnościowym – jest to pierwszy przypadek wprowadzenia do obrotu na rynek lokalny artykułów spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

W związku z powyższym, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona postępowania tj. Pan Marek Polasik, prowadzący działalność gospodarczą - Restauracja „Tam gdzie zawsze”, ul. Chmielna 72 lok. 1, 80 – 821 Gdańsk jest obowiązany wpłacić na konto:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

nr 03 101011400069692231000000 NBP Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 201), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

POUCZENIE

- 1) Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 KPA stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.

- 2) Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 KPA).
- 3) Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
- 4) Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Otrzymują:

1. Pan Marek Polasik

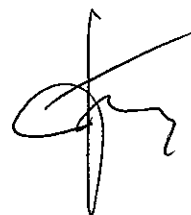
Restauracja „Tam gdzie zawsze”, Marek Polasik

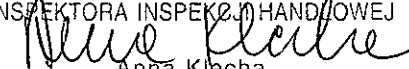
ul. Chmielna 72 lok. 1

80 – 821 Gdańsk

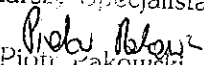
2. Wydział BA w/m

3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Starszy Specjalista

Piotr Pakowski
22.11.2018

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40

Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.

- 2) Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 KPA).
- 3) Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
- 4) Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Otrzymują:

1. Pan Marek Polasik

Restauracja „Tam gdzie zawsze”, Marek Polasik

ul. Chmielna 72 lok. 1

80 – 821 Gdańsk

2. Wydział BA w/m

3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37
	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	